

Súd: Krajský súd Prešov  
Spisová značka: 15Co/34/2014  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8112217659  
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 10. 2014  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Ilčinová  
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8112217659.2

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Ilčinovej a členiek senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD. v právnej veci žalobkyne: S. E., bytom L. XXX, právne zastúpenej JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom vo Svidníku, ul. Sov. hrdinov 163/66 proti žalovanému: Slovenská republika, Ministerstvo vnútra SR, Bratislava, Pribinova 2, v konaní o zaplatenie 750,70 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 15Co/13/2013-53 zo dňa 3.10.2012 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Prešov č.k. 17C/119/2012-92 zo dňa 14.4.2014 takto

### rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v spojení s opravným uznesením.

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

### odôvodnenie:

Prvostupňový súd napadnutým rozsudkom zamietol žalobu žalobkyne a zaviazal žalobkyňu nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 335,71 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Svoje rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami §§ 3 ods. 1,2, 4 ods. 1 písm. b),e), 4 ods. 3, 5 ods. 1, 6 ods. 1,2, 9 ods. 1,2, 15 ods. 1,2, 18 ods. 1-3 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len „zákon o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci“), § 185 ods. 1,2 zákona č. 301/2005 Z.z. Trestného poriadku. V odôvodnení uviedol, že v prejednávanej veci voči žalobkyňi uznesením OO PZ Kapušany pri Prešove z 13.4.2010 začalo trestné stíhanie pretože bola obvinená za prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona a uznesením okresnej prokurátorky v Prešove z 18.8.2010 podľa § 214 ods. 1 Trestného poriadku, trestná vec proti obvinenej Kataríne Perželovej bola postúpená Obvodnému úradu v Prešove, odboru všeobecnej vnútornej správy, oddelenie priestupkov, pretože nejde o trestný čin, ale o skutok, ktorý by mohol tento orgán prejednať ako priestupok. Prvostupňový súd mal za to, že je daná pasívna legitímácia žalovaného podľa § 4 ods. 1 písm. b) zákona 514/2003 Z.z., lebo žalobkyňa napáda nesprávny postup, resp. nesprávne rozhodnutie vyšetrovateľa v štádiu prípravného konania.

Ďalej prvostupňový súd v odôvodnení uviedol, že „zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je daná v prípade, ak poškodený využil všetky riadne opravné prostriedky na dosiahnutie nápravy. Poverený príslušník OO PZ Kapušany pri Prešove vydal meritórne uznesenie v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, a to uznesenia o vznesení obvinenia, ktoré bolo v tom čase odôvodnené a zákonné. Ďalším dokazovaním nebolo preukázané úmyselné zavinenie a preto vec bola doriešená ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona 372/1990

Z.z.. Samotné uznesenie o vznesení obvinenia nie je konečným rozhodnutím o vine obvineného a preto ho nemožno kvalifikovať ako nezákonné rozhodnutie a taktiež nie je možné postup vyšetrovateľa označiť za nesprávny úradný postup, keď bol vykonávaný v súlade s platnými predpismi. Žalobkyňa za neoprávnený zásah považuje samotné trestné stíhanie v tom spojení, že skutok za ktorý začalo voči nej trestné stíhanie bol prekvalifikovaný na priestupok. Trestné stíhanie je legitímnym postupom vzhľadom na verejný záujem na ochrane spoločnosti pred páchatelmi trestnej činnosti a v prípade, že nedôjde k excesu (vybočeniu z medzí zákona) bez ohľadu na výsledok trestného konania, zásahy súvisiace s trestným konaním vykonané v súlade so zákonom nie je možné považovať za neoprávnené (nález Ústavného súdu sp. zn. IV ÚS 428/05).

Príslušník OO PZ Kapušany pri Prešove postupoval v medziach trestného poriadku, preto v danom prípade nie sú naplnené predpoklady pre vznik zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a to, existencia nezákonného rozhodnutia, resp. nesprávneho úradného postupu v zmysle § 3 a § 6 ods. 1 zákona 514/2003 Z.z. Konaním neboli preukázané predpoklady pre založenie zodpovednosti za škodu, ktorými sú nezákonné rozhodnutia alebo nesprávny úradný postup škoda a príčinná súvislosť. Preukázanie týchto predpokladov je na strane žalobkyne. Žalobkyňa vo svojom návrhu nešpecifikovala z ktorého druhu zodpovednosti za škodu si uplatňuje náhradu, t.j. pre nezákonne rozhodnutie, resp. nesprávny úradný postup a takisto nepreukázala príčinnú súvislosť medzi vznikom škody a nesprávnym úradným postupom, resp. nezákonným rozhodnutím.“

O trovách konania prvostupňový súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. s tým, že náhradu trov konania priznal úspešnému žalovanému.

Proti rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobkyňa z dôvodov, že prvostupňový súd neúplne zistil skutkový stav a vec nesprávne právne posúdil. Mala za to, že názor prvostupňového súdu je v rozpore so zákonom o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a ustálenou judikatúrou. Poukázala na viaceré závery Ústavného súdu SR (nález ÚS SR sp. zn. II. ÚS 25/2011 zo dňa 24.3.2011) a Najvyššieho súdu SR (uznesenie NS SR sp. zn. 4 M Cdo 15/2009 zo dňa 18.8.2010, uznesenie NS SR sp. zn. 4 Cdo 183/2009 zo dňa 30.9.2009) a na rozhodnutia všeobecných súdov. Na základe týchto záverov žiadala napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, alternatívne napadnutý rozsudok zmeniť a žalobe vyhovieť.

Žalovaný vo vyjadrení k podanému odvolaniu uviedol, že sa stotožňuje s názorom prvostupňového súdu, ktorý podľa jeho názoru dostatočne zistil skutkový a právny stav veci a na základe zistených skutočností správne vo veci rozhodol. Žiadal preto napadnutý rozsudok potvrdiť.

Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 10 ods. 1 O.s.p. postupom podľa § 213 ods. 2 O.s.p. vyzval účastníkov konania, aby sa vyjadrili k možnému použitiu ustanovení § 6 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v súvislosti s posúdením podania riadneho opravného prostriedku proti nezákonnému rozhodnutiu podľa osobitných predpisov.

Žalovaný vo vyjadrení na výzvu súdu uviedol, že žalobkyňa nevyužila inštitút riadneho opravného prostriedku, nakoľko voči uzneseniu o vznesení obvinenia nepodala sťažnosť. V takýchto prípadoch zákonodarca vylučuje možnosť priznať právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím.

Žalobkyňa vo vyjadrení k výzve súdu uviedla, že po obdržaní uznesenia o vznesení obvinenia mu vôbec nerozumela. Nevedela, že môže mať obhajcu, lebo uznesenie o stíhaní takéto poučenie neobsahuje. Ďalej uviedla, že pokiaľ by súd bol názoru, že nespĺňa podmienky nároku na náhradu škody, navrhla nepriznať žalovanému podľa ustanovenia § 150 ods. 1 Os.p. náhradu trov konania.

Odvolací súd následne podľa § 214 ods. 2 O.s.p. prejednal podané odvolanie bez nariadenia pojednávania. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli súdu (§ 156

ods. 3 O.s.p.). Preskúmal napadnutý rozsudok i konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 ods. 1, 3 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu žalobkyne nie je možné vyhovieť.

Nesprávnym právnym posúdením veci je pochybenie súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav, teda prípad, kedy bol skutkový stav posúdený podľa iného právneho predpisu, než ktorý správne mal byť použitý, alebo ak síce bol aplikovaný správny právny predpis, ale súd ho nesprávne interpretoval (nesprávne vyložil podmienky všeobecne vyjadrené v hypotéze právnej normy a v dôsledku toho nesprávne aplikoval vlastné pravidlo, stanovené dispozíciou právnej normy).

Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len „zákon o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci“), ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Podľa § 6 ods. 2 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

Ustanovenie § 6 ods. 2 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci umožňuje priznať náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím za podmienok stanovených v § 1 iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov.

Podľa § 185 ods. 1 zákona č. 301/2005 Z.z. účinného k 13.4.2010 (ďalej len „Trestný poriadok“) opravným prostriedkom proti uzneseniu je sťažnosť. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia sťažnosťou možno napadnúť každé uznesenie policajta, okrem uznesenia o začatí trestného stíhania.

Z obsahu pripojeného trestného spisu odvolací súd zistil, že uznesením povereného príslušníka PZ Obvodného oddelenia PZ Kapušany pri Prešove pod č.p. ORP-876/KA-PO-2010 dňa 13.4.2010, bolo voči žalobkyne vznesené obvinenie za prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona. Proti tomuto uzneseniu nebol podaný riadny opravný prostriedok.

Uznesením č.k. 2Pv/331/10-8 zo dňa 18.8.2010 prokurátor Okresnej prokuratúry Prešov podľa ustanovenia § 214 ods. 1 Trestného poriadku trestnú vec proti obvinenej E. S., nar. XX.XX.XXXX v S. postúpil Obvodnému úradu v Prešove, Odboru všeobecnej vnútornej správy, oddelenie priestupkov, pretože nejde o trestný čin, ktorý by mohol tento orgán prejednať ako priestupok.

V prejednávanej veci v súlade so zistením prvostupňového súdu je zrejmé, že došlo k zrušeniu uznesenia o vznesení obvinenia, kedy bola trestná vec žalobkyne postúpená správnomu orgánu z dôvodu, že skutok nie je trestným činom, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť prejednaný ako priestupok.

Odvolací súd poukazuje na to, že zodpovednosť štátu je daná iba v prípade, ak poškodený využil všetky riadne opravné prostriedky na dosiahnutie nápravy. Iná právna konštrukcia by viedla k obchádzaniu základného procesného inštitútu, ktorým riadne opravné prostriedky sú. Z obsahu trestného spisu vyplýva, že žalobkyňa nevyužila možnosť riadneho opravného prostriedku, ktorým by bola v danom prípade sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia.

Odvolací súd sa zároveň zaoberal aj skutočnosťou, či v danom prípade nejde o prípad hodný osobitného zreteľa, aký má na mysli ustanovenie § 6 ods. 2 poslednej vety zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Žiadne takéto okolnosti hodné osobitného zreteľa však v konaní preukázané neboli. Dôvody hodné osobitného zreteľa vyžadujú existenciu takej prekážky, ktorá objektívne znemožňovala podať opravný prostriedok. Priznanie náhrady škody nie je podmienené úspešnosťou podaného opravného prostriedku proti rozhodnutiu, ktoré sa neskôr stalo nezákonným. Zákon podmieňuje nárok poškodeného na náhradu škody využitím opravného prostriedku bez ohľadu na to, ako by o ňom bolo rozhodnuté. Mohol nastať aj prípad, že by sťažnosť žalobkyne proti uzneseniu o vznesení obvinenia bola úspešná a neboli by vznikli náklady obhajoby, ktorých náhrady sa domáha, poprípade by vznikli v nižšej výške.

Odvolací súd má v danom prípade za to, že nárok na náhradu škody by mohol patriť žalobkyni len vtedy, ak by podala proti uzneseniu o vznesení obvinenia sťažnosť. Ak uvedená podmienka nebola splnená, nebol dôvod žalobe žalobkyne vyhovieť.

S poukazom na nesplnenie základnej podmienky pre priznanie náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, a to podania riadneho opravného prostriedku proti nezákonnému rozhodnutiu, považoval odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu za vecne správny a ako taký ho v súlade s ustanovením § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods.3 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 2, § 142 ods.1 O.s.p. Neúspešnej žalobkyni nevzniklo právo na náhradu a úspešný žalovaný si neuplatnil trovy konania, preto odvolací súd žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Predmetné rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0. (ust. § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení novely vykonanej zákonom č. 33/2011 Z.z. účinným od 01.05.2011).

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.